

O NOUA ORDINE DE IDEI

Pentru calcularea travaliului maximal a șinei din calea ferată, și raționala distribuție a traverselor.

(Urmare)

CAPITOLUL II.

I. Influența elasticității balastului asupra travaliului șinei din Calea ferată.

În capitolul precedent, publicat în No. 3 și 4 al buletinului, am prezentat colegilor mei formulele pentru momentul maximal al șinei din cale.

După ce am dedus formula momentelor de asupra punctelor de reazem.

$$\text{No. 19. } M^m = -\frac{1}{24} G l \frac{3 + 2n(n^2 - 1)G}{n - 1} P$$

Momentul maximal la mijlocul panoului încărcat.

$$M^m = \frac{1}{4} G l - M'^m$$

În formula 19, n arată numărul panourilor ne-încărcate între două roți (p), greutatea supra-structurii pro traversă, greutăți egale între șine

Am aflat la valoarea $\frac{G}{P} = 66$

Maximum M^m la $n = 3$.

$$(-) M'^m = -\frac{1}{32} G l \left[1 + 16 \frac{P}{G} \right]$$

$$M^m = \frac{1}{4} G l - M'^m = \frac{1}{32} G l \left[7 - 16 \frac{P}{G} \right]$$

Am dezvoltat mai departe că dacă traversele din dreapta și stânga panoului încărcat se tar-sează în balast până ce traversele săltate din pa-nourile neîncărcate ating patul lor $p=0$. — și s'au

dedus form. 26./2 '25) $M_m = \frac{7}{32} G l = 0,218750 G l$;
 $M_1 = 0,232422 G l$.

Am accentuat în primul meu articol că aceste formule nu represintă maximul absolut al mo-mentelor, ci numai momentele relativ maximale, — spre a putea fi comparate între dênsele.

Fie-care din aceste formule coprind în factorul comun H , o valóre încă necunoscută, un spor al greutății moarte, care spor se adaogă în urma elasticității, săltării și șovăirii materialului ru-lant etc.

Ne propunem a determina prin următoarele in-

fluența elasticității balastului asupra momentului șinei din cale.

Înainte de a intra în dezvoltarea formulelor, pentru moment imi voi permite a recapitula aci câte-va noțiuni asupra elasticității.

I. Despre elasticitate

Acel corp îl numim elastic, care se pôte întinde sau comprima până la o limită oare-care, prin o putere esterioră, și care după încetarea acțiunii acestei puteri își reia forma sa primitivă.

a) Acel corp are o putere elastică mai mare, care suportă o putere mai mare pe unitatea de suprafață a secțiunii, pe lângă aceiași expansiune sau compresiune proporțională.

Să ne explicăm:

Să luăm două bare din diferite materiale, ba-rele având aceeași secțiune transversală și aceeași lungime. Spre a lungi fie-care din aceste bare cu

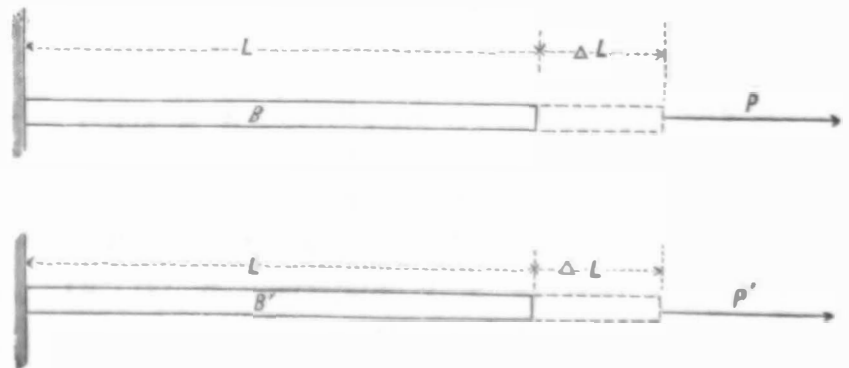

Fig. 17.

porțiunea egală ΔL , va trebui să aplicăm la bara B puterea P , la bara B' puterea P' . Dacă $P' > P$ vom zice că bara B' are mai mare rezistență elastică de cât B.

b) Dacă luăm lungimea barei L și prelungirea sau comprimarea ΔL ; proporția $\frac{\Delta L}{L}$ este direct proporțională cu puterea pe unitatea de secțiune, care produce diformarea. Numind această valoare proporțională γ

$$P = \gamma \frac{\Delta L}{L}$$

$\frac{\Delta L}{L}$ este un număr proporțional, un cât.

Fiind că prin P se înțelege o putere în kgr. sau tone, urmează că și η va fi expresia unei puteri în kgr. ori tone.

Dacă în ecuațiunea de mai sus ΔL ajunge până la valoarea $=L$.

$$\frac{\Delta L}{L} = 1 \text{ va fi } P = \eta$$

Va să dică η este expresiunea acelei puteri care ar trebui aplicată spre a se prelungi bara cu $\Delta L = L$.

Tot în acest înțeles se va lua η și pentru compresiune.

Ecuațiunea de mai sus este însă valabilă numai între limitele elasticității.

Dacă vom exercita asupra unui trunchiu de înălțime z și cu suprafața secțiunii v , presiunea

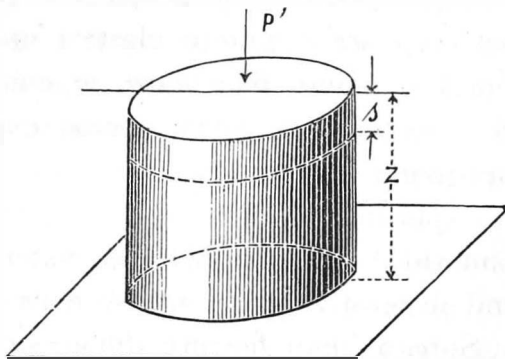

Fig. 18.

P' se va comprima cu s .

Puterea repartisată pe unitatea de secțiune

$$P = \frac{P'}{v} = \eta \frac{s}{z}$$

fiind date P' , v , z , și putându-se măsura s , putem determina η ori-care ar fi materialul și ori-cari ar fi forma și dimensiunile trunchiului

$$\eta = \frac{P' z}{v s}$$

În ecuațiunea

$$P' = \eta v \left[\frac{s}{z} \right]$$

P' arată întreaga putere ce s'au exercitat pe trunchiul de înălțime z cu suprafața v , spre a se comprima cu s .

Dacă acum în loc de un trunchiu izolat vom lua o masă, să zicem un strat de balast, de grosimea z , și vom apăsa un trunchiu rigid asupra stratului de balast între limita elasticității.

Trunchiul apăsat se va lăsa elastic în balast la o adâncime oare-care s . Atunci puterea de presiune va fi

$$P = \eta' v \left[\frac{s}{z} \right]$$

sub v înțelegem suprafața pe care se exercită presiunea P' .

Dacă vom înțelege sub această suprafață, suprafața coprinsă de talpa unei jumătate de traversă din cale. Atunci arată s tasarea elastică a unei traverse în balast sub presiunea P' a unei roți. Mai putem pune $\eta' v = \eta$ dacă înțelegem sub η rezistența elastică a balastului, exercitată asupra tălpi unei traverse vom avea deci

$$P = \eta \left[\frac{s}{z} \right]$$

La determinarea mărimii η nu întâmpinăm nici o dificultate.

Să așezăm un cupon de șine pe două traverse

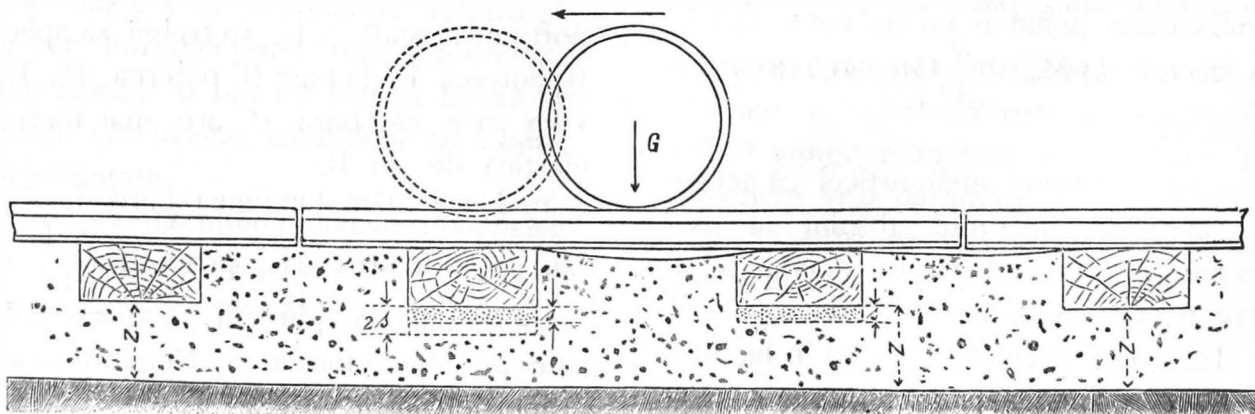

Fig. 19.

Să încărcăm acest cupon la mijlocul deschiderii cu osia unui vagon, având greutatea pro roată G .

Presiunea ce se va exercita asupra unei traverse pro șină va fi $P = \frac{G}{2}$. Să măsurăm tasarea elas-

tică s a traversei în balastul de grosimea Z — vom avea :

$$P = \eta \frac{s}{z} \text{ de unde}$$

$$\eta = P \frac{z}{s}$$

Dacă vom lăsa ca roata să ruleze și să vie deasupra unei traverse, toată greutatea $P=G$ va apăsa asupra unei singure traversă, tasarea va fi:

$$s' = 2s$$

$$\eta = \frac{Gz}{s'}$$

Resultă deci corolarul următor:

a) Dacă grosimea balastului z se schimbă atunci pe lângă aceiași presiune G , și tasarea s se va schimba proporțional cu grosimea balastului. Dar se mărește s și dacă se mărește P .

Pe lângă aceiași calitate de balast însă η va rămâne constant.

b) Pentru η vom căpăta însă o altă valoare, dacă calitatea sau gradul de comprimare a balastului se schimbă.

Din ecuațiunea:

$$\eta = G \frac{z}{s} \text{ avem:}$$

$$\left(\frac{\eta}{z}\right) = \frac{G}{s}$$

Grosimea balastului sub traverse se conformază tipului contra structurii.

La starea normală a liniei vom considera (Z) constant. Pe lângă aceiași calitate de balast $\frac{\eta}{z}$ va fi constant.

La cercetările noastre vom întrebuința coeficientul în această formă. Acest coeficient arată rezistența elastică a balastului, exercitată asupra unei traverse la tasarea în balast a traversei cu o unitate liniară.

$$c) G = \left(\frac{\eta}{z}\right)s$$

Această ecuație arată că tasarea elastică a traverselor (s) este proporțională cu greutatea ce apasă de asupra traversei.

d) Esperiențele făcute arată că traversele se tasează elastic la trecerea unui tren; de la $2,5^m/m$ până la $8,3^m/m$. Luând (s) în valoare medie de $6,6^m/m$ la $G=6.6$ tone; vom putea întrebuința în calculele noastre ca valoare medie

$$\left(\frac{\eta}{z}\right) = \frac{G}{s} = \frac{6.6^T}{6.6^m/m} = \frac{6.6^T}{0.66} \text{ etc.}$$

de unde urmează că:

$\left(\frac{\eta}{z}\right)$ = una tonă pentru tasarea traversei cu un milimetru, sau luând ca unitate liniară centimetru.

• Rezistența elastică a balastului la tasarea șinei cu un centimetru va fi:

$$\left(\frac{\eta}{z}\right) = \text{tone} =$$

După această introducere vom proceda la calcularea momentelor care acționează șina, considerând balastul elastic. Numim aceste momente «*elastice*.»

II. Momentele elastice

În calculele obicinuite până acum, la determinarea momentelor de flexiune a șinei, nu s'au luat în considerare tasarea elastică a șinei în traversă și în balast.

S'au făcut abstracție de la această tasare, fiind că era acceptat că momentele maxime se produc la șină întocmai ca la grinzile continue de poduri, prin încărcarea alternativă a panourilor.

La o asemenea încărcare, toate traversele suportă aceeași presiune, tasarea elastică este deci egală la toate reazemele; de unde urmează că aceste reazeme rămân la același nivel.

Am arătat însă în tratatul meu interior că șema de încărcare critică a șinei, este alta de cât cea a podurilor cu grinzi continue.

Încărcarea critică a șinei din cale este, când între două panouri încărcate, se află 3—4 sau mai multe panouri neîncărcate, după diferite mărimi a relațiunei $\frac{P}{G}$.

În realitate numai la trecerea mașinei se încarcă panourile șinei alternativ. Axele vagoanelor urmează unele după altele la 3—4 și 5 metri depărtare și astfel la trecerea unui tren, se află câte 3, 5 și mai multe deschideri neîncărcate, între două panouri încărcate.

Am arătat în acel tratat că dacă balastul ar fi absolut rigid, traversele panourilor neîncărcate ar trebui să se salte conform fig. 8, 10, 11 și 12.

Pentru acest caz am aflat formula momentelor deasupra reazemelor. (Vezi formula No. 19)

$$(-)M'_m = (-)\frac{1}{24}Gl \frac{3+2n(n^2-1)G}{n+1}$$

Ce se întâmplă însă dacă traversele panourilor încărcate între reazemele $m-1$ — m — $m+1$ și $m+1$ — $m+2$ se tasează în balast:

a) Dacă tasarea ar fi egală cu săgeata săltării

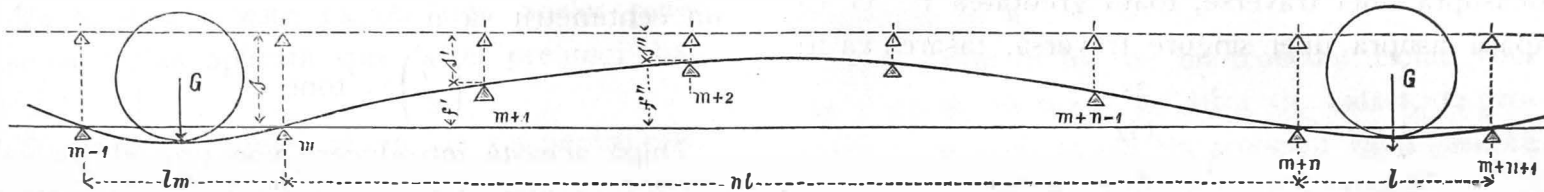

Fig. 20.

Greutatea G se repartisează și asupra traverselor $m+1$ — $m+2$ etc. Se vor tasa prin urmare și aceste traverse proporțional cu presiunea ce o primesc de la G .

Se va produce deci o reacțiune în sus asupra șinei prin aceste traverse. ($m+1$ — $m+2$ etc.)

Dacă aceste reacțiuni ar fi la toate punctele $m+1$, $m+2$ etc. egale între sine $= -p'$:

Momentul deasupra reazemului m ar fi în baza deducțiunii noastre anterioare (schimbând numai înțelesul din plus în minus la termenul al doilea din numărătorul fracțiunii la formula No. 19).

$$(-)M'_m = (-)\frac{1}{24}Gl \frac{3-2n(n^2-1)G}{n+1}$$

Reacțiunile p' la punctele $m+1$, $m+2$, ..., $m+n-1$ nu sunt egale. Aceste reacțiuni sunt între sine egale numai la punctele simetrice:

$$\begin{aligned} p'_{m+1} &= p'_{m+n-1} \\ p'_{m+2} &= p'_{m+n-2} \end{aligned}$$

Urmează deci că ecuațiunea de mai sus, este valabilă numai pentru cazul când între două panouri încărcate se află numai 2 sau 3 deschideri neîncărcate, adică pentru $n=2$ sau $n=3$.

În primul caz este o singură traversă care acțiunează asupra șinei $=$ în sus, în al doilea caz, când $n=3$ sunt două traverse simetrice, care e-

traversele $m+1$ — $m+2$ —etc. traversele săltându-se s'ar așeza în culcușul lor, prin urmare nu ar mai îngreuna șina $p=0$; și momentul reazemelor ar fi din ecuația de mai sus $(-)M'_m = (-)\frac{1}{8} \frac{Gl}{n+1}$.

Dacă însă tasarea (s) traverselor încărcate este mai mare de cât săgeata săltării (t).

serciază o reacțiune în sus asupra șinei. Aceste reacțiuni p' sunt între sine egale: la $n=3$.

$$(27) (-)M'_m = (-)\frac{1}{32}Gl \left(1 - 16 \frac{p'}{G} \right)$$

Dacă am cunoaște mărimea reacțiunii p' am putea determina momentul în punctul reazemului și prin urmare și momentul de flexiune în deschiderea încărcată știind că:

$$M_m = \frac{1}{4}Gl - M'_m$$

Noi însă presupunem ca dat numai coeficientul

de la elasticitate $\left(\frac{\eta}{z} \right)$ pe lângă G și l . Cunoșcând tot de o dată tipul șinei și elasticitatea materialului șinei.

Vom determina din aceste date: rațiunile și momentele elastice.

Să alegem șema de încărcare a șinei, astfel ca între două panouri încărcate, să se afle 3 panouri neîncărcate $n=3$ —

Tasându-se reazemele $m-1$; și $m+3$; $m+4$ —în balast se produce și tasarea reazemelor $m+1$ și $m+2$, care se află săltate față de reazemele panourilor încărcate.

Dacă tasarea elastică a reazemelor $m-1$, m și $m+3$, $m+4$ este mai mare de cât săgeata (s) săltării reazemelor $m+1$ și $m+2$ din fig. No. 21.

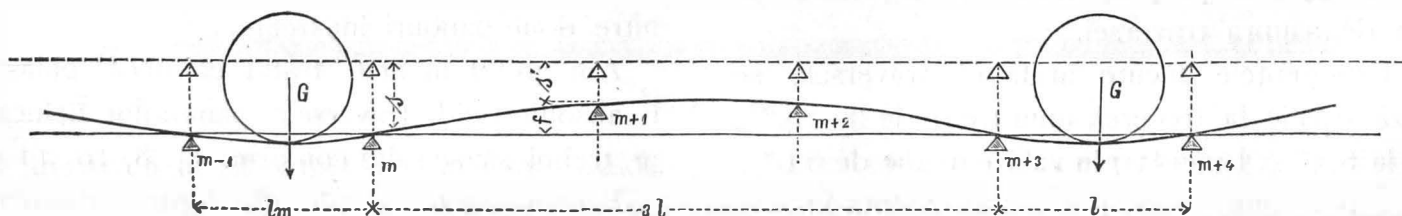

Fig. 21.

va păși în punctele $m+1$ și $m+2$ o reacțiune p' în sus. Reacțiunile p'_{m+1} și p'_{m+2} vor fi egale între sine fiind reazemele simetrice.

Din repartizarea simetrică a greutății G asupra reazemelor urmează:

$$D_{m+1} p' = \frac{G}{2}$$

$$D_m = \frac{G}{2} - p'$$

Tasarea reazemelor m și $m+1$ va fi proporțională cu presiunea deasupra acestor reazime:

$$(28) \quad s = \left(\frac{G}{2} - p' \right) \left(\frac{z}{r_1} \right)$$

$$s' = p' \left(\frac{z}{r_1} \right)$$

$$s + s' = \frac{G}{2} \left(\frac{z}{r_1} \right)$$

Suma tasări de la punctele m și $m+1$ este egală cu tasarea ce s'ar produce în punctul m dacă nu ar exista reazemele $m+1$ și $m+2$.

Dacă am mai cunoaște și diferența $s - s'$, am putea determina mărimea fie-cărei tasări în parte și prin urmare și reacțiunile la punctele m și $m+1$.

$s - s' = f$, este diferența de nivel între punctele m și $m+1$; f este ordonata curbei elastice la abscisa l , luând drept punct de origine a coordonatelor punctul m .

Vom exprima această ordonată în funcția lui (p') și fiind $p' = \left(\frac{r_1}{z} \right) s'$ vom avea $f = \text{func.}(s)$ rezultatul dorit.

Vom proceda deci la deducerea ecuațiunii curbei elastice.

Știm că al doilea quotient diferențial a funcțiunii acestei curbe este proporțional cu momentul de flexiune

$$\frac{d^2 y}{dx^2} = \frac{M_x}{EW}$$

M_x este simbolul momentului de flexiune E coeficientul de elasticitate, W momentul de inerție a profilului șinei.

Spre a exprima momentul de flexiune la un punct oare-care x putem prezenta sistemul nostru de puteri în echilibru ca acționând asupra unei șine incastrate orizontal la mijlocul celor două deschideri încărcate.

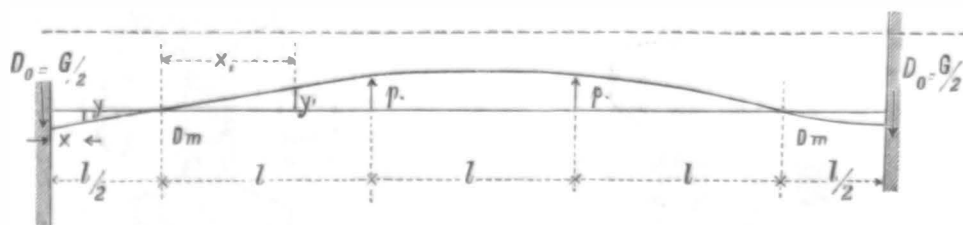

Fig. 22.

Reacțiunea la punctele incastrate va fi $\frac{G}{2}$ mărime cunoscută.

Presupunând ca cunoscut și p' , am putea construi poligonul funicular al momentelor.

Dacă am mai cunoaște momentul deasupra reazemului $m = M'_m$, problema noastră ar fi rezolvată.

Să ne inchipuim cam — de o-dată aceste cunoscute.

La punctele incastrate momentul de flexiune va fi:

$$M = \frac{1}{4} Gl - M'_m$$

$$\text{Reacțiunea } D_0 = \frac{G}{2}$$

Din figură rezultă $M_x = \frac{1}{4} G(l - 2x) - M'_m$ înlocuind această valoare în ecuația și însemnând M'_m M' va fi $EW \frac{dy^2}{dx^2} = \frac{1}{4} G(l - 2x) - M'$ prima integrală.

$$EW \frac{dy}{dx} = \int \left[\frac{1}{4} G(l - 2x) - M' \right] dx + C$$

$$= \frac{1}{4} G[lx - x^2] - M'x + C.$$

$$\text{la } x = 0; \frac{dy}{dx} = 0, \text{ prin urmare } C = 0.$$

la $x = \left(\frac{l}{2} \right); \frac{dy}{dx} = \tau_m = \text{tangenta curbei elastice}$
reazemul m și înlocuind în ecuație valoarea $x = \frac{l}{2}$

$$EW\tau_m = \frac{1}{16}Gl - \frac{M'l}{2}$$

Inlocuind valoarea M' din ecuația No. 27 și făcând reducerile cuvenite.

$$\text{No. 29} \quad EW\tau_m = \frac{1}{64}Gl^2 \left(3 + 16 \frac{p'}{G} \right).$$

Aci notăm încă o dată că reacțiunea p' este înțeleasă din jos în sus.

După ce am exprimat prin formula anterioară tangenta curbei elastice la punctul m în funcția (p'), continuăm cercetările asupra curbei elastice în deschiderea dintre m și $m+1$.

(Va urma.)

I. Cornea.

Inginer șef de secție C. F. R.

ROSTURILE ȘINELOR

de A. FLAMACHE.

(Urmare)

§ 4. — Rosturile întărite.

De când cu invențiunea ecliselor, secțiunea lor a crescut continuu. Diferitele profile, represintate pe figurile 22 până la 31, ne dovedesc aceasta

și, afară de câte-va companii engleze cari, pentru motive ce nu cunosc, au rămas fidele eclisei plate, toate exploatațiunile caută prin toate mijloacele să întărească eclisele lor.

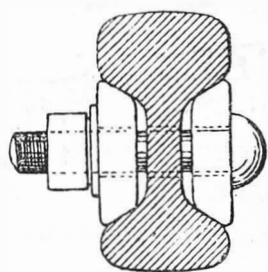

Fig. 22. — Great Northern.

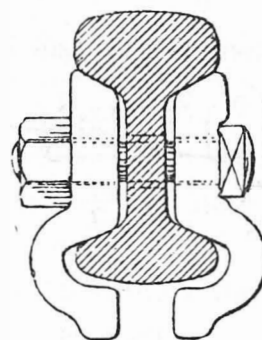

Fig. 23. — London and North Western,

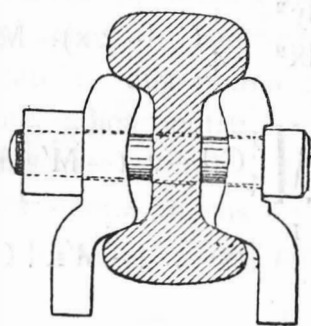

Fig. 24. — North London.

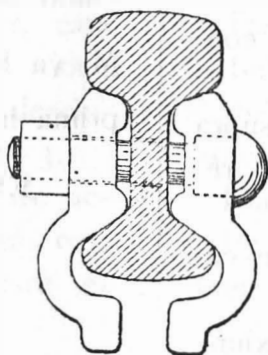

Fig. 25. — London Chatham.

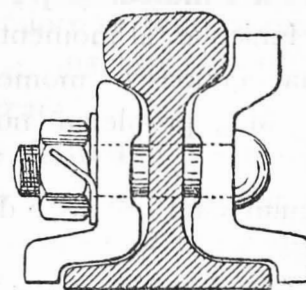

Fig. 26. — Bergish-Lärkish.

În acelaș timp, diametrul buloanelor a crescut, și compania Paris-Lyon-Mediteranea, a ridicat chiar numărul lor de la patru la șase, ceea

ce dă rostului acestei exploatațiuni un aspect cu totul robust (fig. 32 la 34).

Am represintat aci, pe figurile 35 până la 40,